

RÜVEYDAYA AĞIT**Nurullah GENÇ**

Ben bir aziz değilim, hele gündüz değilim
Attığı her adımda siyah bir iz bırakan
Bir yanında ürküten bir baldıran gövdesi
Bir yanında kaderi özümleyen bir lale
Merhamet sahrasının uyuyan gecesiyim

Bırak da böyle bitsin bu günahkâr serüven
Bırak da kurtarayım bu emanet sarayı
Yeter, intiharınla oyduğum yüreğimi
Umutsuz şarkılarla avutulduğum yeter
Göğsümde bir yanardağ kıvraniyor rüveyda
Yaraları kapandıkça kaniyor rüveyda
Duman çöktü güneşin sitem aynalarına
Aralandı perdeler; şimdi sessiz değilim
Dertliyim, viraneyim, ben bir aziz değilim
Azizler tohum eker sevgi tarlalarına

Senin gözlerin dram; oysa ağlatan benim
Ben dilenci; sen sultan; sevgi dağıtan benim
Sen ışık; ben karanlık ve aydınlatan benim
Ben ölümüm; sen hayat; cana can katan benim
Sabah sende oluyor; güneşi tutan benim
Soran ben; sorulan sen; hüznü damıtan benim
Öldüren ben; ölen sen; kabirde yatan benim
Sen sevda yüklü bulut, göklerimin sahibi
Saklıyorum içimde seni bir tufan gibi

Nerde uğruna ömür verdiğim bela, nerde
Her hatıra bir demet zakkum meyhanelerde
Düşlerim esrarınla çoğalan pervanedir
Götür benden ahzanı, bana ihsanı getir
Yalanı reddederken düşüyorum yalana
Ben bir aziz değilim rüveyda anlasana

Bu ağıdı öldüğün için söylemiyorum
Sen ölmedin rüveyda; at vuruldu; ben öldüm
Her hamlesi bir tabut şimdi bakışlarının
Yıkayıp kefenledin; mehtabına gömüldüm
Her iklime kanatlı bir haberci salsınlar
Çağır âşıklarını; namazımı kılsınlar
Duysun âlem ateşin dağı erittiğini
Bu illetin taşları bile çürüttüğünü

Gün olur da ayrılık yumağı çözülür mü
Bergüzarım ayaklar altında ezilir mi
Rüveyda, görür müyüm yeşil ufuklarını
Seninle bir sonsuzluk bulur muyum rüveyda
Yoksa hep bu kabirde kalır mıyım rüveyda